Maestre, mulțumesc pentru Invictus

On Mai 24, 2019

Dezvoltă-ți identitatea în acord cu modelul sufletesc care te ridică spre o perspectivă spirituală mai largă, luând în considerare sentimentul de împlinire ce se regăsește în comparația: splendoare-trăinicie.

Trandafirul. Mi-am petrecut toată dimineața vorbindu-i despre univers, cu trimitere la spațiul unei opere picturale în care natura capătă nuanțe galben-roșiatice, iar el m-a ascultat fără să spună nimic, fără să bănuiască fantezia din mintea celui care își dedică întreaga viață îndeplinirii unui scop mai înalt decât înnobilarea unei scrieri literare.

Am vorbit despre simultaneitatea și succesiunea fenomenelor în timp, a căror cauze necunoscute au sădit în mine semințele înțelepciunii, ale speranței și ale încrederii nestrămutate într-o divinitate care, într-un fel neobișnuit, pare să-mi conducă pașii când într-o direcție, când în alta, ca și când aș fi fost înscris în cuprinsul unei cărți ce se citește pe nerăsuflate. Discuția noastră a rămas fixată în memoria timpului.

Trandafirul îmi zâmbea cu acea frumusețe ciudată ce strălucește pe fețele pictorilor excepționali în mintea cărora se înfiripă câte o idee năstrușnică despre adâncimile din care ies la iveală creațiile artistice cele mai reprezentative, având parcă un corespondent existențial în Faust cel Căutător care se născuse în sufletul lui Goethe. Îl percepeam ca un ecou al unei istorii măsurate în veacuri, în timp ce el, probabil, se închipuia ca făcând parte dintr-un scenariu divin al cărui regizor construiește tipare de viață în favoarea unei spontaneități cromatice subtile.

Umanismul ia în considerare sentimentul de împlinire adevărată ce se regăsește în comparația: splendoare-trăinicie. Trandafirul, simbolul umanismului, conferă echilibru compozițional unei lucrări artistice în care viața, structura internă a unui spațiu plin de rezonanțe și de ecouri emoționale, capătă perceptual valoarea de centru al unui univers plin de fantezie și sensibilitate a cărui întindere spațială se situează între "Visul unei nopți de vară" și "Pendulul lui Foucault".

Leadership: Experiența ta de viață este condensată cu ideea unei memorii universale concepute în vederea recunoașterii unei trăiri esențiale ce are caracterul unei creații dispusă să fie copia unei entități omnisciente?

Mărturia pentru orizontul vast de funcționare al unei perspective căreia i s-a spus convențional "artistică" stă în coordonatele fundamentale ale unei trăiri care se fixează în memoria culturală a lumii. Coordonate precum simțirea unei prezențe unice, senzația unei fericiri aparte, proiecția unei intrigi personale într-o narațiune de mare forță, sunt atributele unui artist care își continuă munca de creație prin folosirea unor dialoguri sub formă de memorii simbol:

- Să înțeleg că recunoști în mine ceea ce ești tu pentru eternitate? Să fiu eu însumi exemplul de unicitate la care te raportezi atunci când universul își alege corespondentul gândirii în care va exista totdeauna ca ființă? mă întreabă el ca un interlocutor spiritual, împingând în centrul atenției rațiunea de se subordona unei puteri exterioare lui, unei entități omnisciente.

Artistul din mine ar putea surprinde la acest trandafir următorul aspect al universului redat de o filosofie mai veche, întipărită în memoria timpului ca o formulă de sinteză între detaliu și general, o formulă de înfăptuire a unei gândiri luminate în care se încadrează ecoul unei

mișcări materiale:

"Când privesc totalitatea lucrurilor ca formând o unitate, o unică natură, am ideea unei forțe. Dacă însă le privesc ca singuratice, am ideea mai multor forțe care se dezvoltă după legile lor interioare și care trec prin toate întruchipările posibile de care sunt capabile. Toate cele din natură nu sunt altceva decât acele forțe aflate într-o anumită determinare."

Leadership: Tendința ta spre un simbolism superior aduce limbajul universal tot mai aproape de limbajul natural, sub forma unei creații plină de asemănări între "putere" și "sensibilitate" care se poate perpetua oriunde, oricând și cu oricine?

Trăsătura esențială a unui artist este că știe să reproducă o realitate plină de conținut spiritual. Prin sugestie, prin detaliu, prin măiestrie, prin imaginație și acuratețe artistică, încerc să proiectez cumpătarea mea în fața tentațiilor mărunte ale vremii, în afara oricăror reguli sau tipare definite de fenomenul multiplicării în masă, în care formele vechi de cunoaștere sau de performanță artistică pot fi cu ușurință reproduse, manipulate, evocate, parodiate și ironizate.

- Ești tu oare în stare să-mi redai o veșnică amintire la care să mă reîntorc în fiecare dimineață? l-am întrebat cu sinceritatea artistului care își așează ambiția de a cuprinde lumea întreagă pe coordonata avântului sufletesc, unul care își așează propria identitate în ipostaza comunicării cu un scriitor ce construiește imaginea unei realități mai înalte peste una obișnuită.

Iar trandafirul mi-a răspuns cu emoția pe care o are un pictor în fața tabloului gata terminat, justificând expresia unică a conștiinței universale:

- Fără tine eu n-aș putea exista decât ca un dat al naturii, ca o simplă experiență trecătoare și superficială, ca o simplă nostalgie sau ca o tristețe fără lacrimi. Nimeni nu-mi adresează un cuvânt de învățătură, nimeni nu-mi vorbește ca unui om inteligent și cult. Toată lumea mă vinde, tu mă păstrezi. Unii mă admiră în trecere, dar nu mă contemplă cu atenția iubitoare a unui artist care știe să livreze viziunea unei vieți viitoare. Alții îmi făgăduiesc un lucru și pe urmă parcă nu-și mai aduc aminte de nimic. Nimeni nu îmi însuflețește esența. Nimeni în afară de tine.

Apoi, se făcut liniște. O pauză care trebuie privită din aproape spre departe într-un plan orizontal larg deschis, încât să poți sesiza conturul neîntrerupt al unei emoții proeminente creată de visul unei ființe umane, potențată de valențele unei nostalgii afectate:

- Tu mă privești ca un mijloc perfect de comunicare cu obiectul unei experiențe directe, mă asemuiești cu o forță puternică din univers, cu un prelung poem organic, cu organicitatea trăirilor dispuse într-o descriere care străbate eonii Duhului Sfânt și ai lui Dumnezeu-Tatăl. Pentru alții sunt doar o stea care se îndepărtează, o floare care își pierde petalele, o culoare care se estompează. Dar pentru tine sunt puterea de creație care luminează și încălzește constant sufletul. Datorită ție mă simt nemuritor ca un zeu, asigurat spiritual de o simbolizare care primează între toate. Maestre, mulțumesc pentru Invictus !

Leadership: Imaginea pe care ți-o formezi despre identitatea care te reprezintă poate să amplifice efectul densității vizuale a unei lumi create printr-o simbioză între artist și subiectul picturii sale?

Trandafirul meu, Double Delight. Tu mă asculți cu atenția cu care copilul își ascultă părintele, așa cum spiritul se apleacă înaintea amplitudinii unui astru, cu atât mai mult cu cât pari să

posezi anumite atribute: cunoașterea lucrurilor și a ordinii lor, sentimente ca bucuria, pacea, libertatea și voința de a decide ce atitudine să iei în fața schimbării.

Spinii tăi sunt evantaiul interpretărilor încărcate cu multă doză de obiectivitate, o concepție originală a îndurării vieții, o manifestare a convingerii că totul poate fi personalizat cu un mesaj triumfător: fii ceea ce te consideră ceilalți, dar întotdeauna ca un exemplul al lucrării lui Dumnezeu.

În raport cu caracterul configurațiilor, închise sau deschise de efectul densității vizuale, poți fi așezat pe coordonata unei concepții despre dezvoltarea armonioasă, ce sugerează, printr-un filtru mistic, profeția legată de destinul excepțional al unui om de rând motivat de aspirația spre nemurire.

Plasându-te în centrul unei reflecții mature asupra frumosului, sub solemnitatea unei picturi fine, pline de concepții artistice, îmi inspiri o anumită înțelepciune despre felul cum Dumnezeu a creat universul, fapt ce ar trebui să mă ajute să apreciez mai bine minunăția creației. Şi, fără seamăn, în felul cum stai nemișcat în bătaia câte unei pale ușoare de vânt, se poate recunoaște o puternică inspirație din filosofia unui Prospero sau a unui Merlin:

"Dați-mi materia și eu voi construi din ea lumea, adică dați-mi materia și am să vă arăt cum trebuie formată din ea lumea. Pentru că dacă există materie, care este înzestrată cu forță de atracție, nu este greu de stabilit cauzele care au contribuit la formarea sistemului mondial".

O creație dispusă să fie copia unei entități omnisciente este formula de înfăptuire a unui miracol ce poartă numele de "ecou al unei vieți trăită în nemurire" printr-o experiență sufletească, emoționantă datorată semnificațiilor adânci pe care le comportă.

Maestre, mulțumesc pentru Invictus evidențiază sentimentul de apropiere dintre artist și creația sa, o apropiere însuflețită de revelația unei conexiuni cu o inteligență mult superioară omului.

Source: https://neculaifantanaru.com/maestre-multumesc-pentru-invictus.html